

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

MODEREN

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

Moderen
Kinematografisk
Skuespil af
Axel Sarde

I Titærollen
Fru
Betty Nansen

Personerne:

*Annemarie von Haller, Godsejerinde
til Langenhof:*

Fru Betty Nansen.

Grete, hendes Datter (Ellen Sprange).

*Frieda von Haller, Geheimeraadinde,
hendes Tante.*

*Gerhard Wenzel, Huslærer paa
Langenhof.*

*Henrik Storm, Dr. phil., Ingeniør
(Nicolaj Johannsen).*

Kammerherre Bjelke.

Fru Betty Nansen.

1. Godsejerinden og hendes Datter
2. Huslæreren er ikke paa sit Værelse
3. En Undskyldning
4. En gammel Ven
5. Naboen gør Visit
6. En stor Nyhed
7. Invitationen
8. „Dér bor jeg!“
9. Det første Besøg
10. En Udflugt
11. Indbydelserne skrives
12. Et Fjeldskred
13. „Det skal lykkes!“
14. Den pligttro Ingeniør
15. Middagen paa Langenhof
16. Grete er forelsket
17. Tante Friedas Telegram
18. I Hovedstaden
19. Længsel
20. De sidste Billeder

21. „Hvorfor flygter De fra mig?“
22. „Lad os rejse sammen“
23. I Storstadsmagasinet
24. „Jeg elsker ham jo, Mo'er“
25. 2 Maaneders Orlov
26. Grethe er syg
27. „Han lukker ikke op!“
28. „Jeg kan ikke rejse med Dem!“
29. Forberedelser til Afrejsen
30. „Jeg rejser hjem!“
31. Tilbage til Langenhof
32. Ulykken!
33. Til Badestedet
34. Deres Vej krydses
35. „Min Forlovede!“
36. Et unyttigt Offer!

Handlingen foregaar
dels paa Godset Langenhof
og i dets Nærhed,
dels i Hovedstaden.

Tiden: Vore Dage.

Isenesættelsen ved Robert Dinesen.

Moderen.

Fru Annemarie v. Haller og hendes 17-aarige Datter Grete lever ensomt og stille, og i Ensomheden nært knyttede til hinanden, paa den afsides liggende Ejendom,

Moder og Datter.

Langenhof Gods. Det vækker derfor stor Interesse paa Godset, og navnlig hos den unge Frøken Grete, da det rygtes, at en af Regeringen udsendt Jernbanekommission er ankommen til Egnen. Det lokale Blad oplyser, at Kommissionen har til Opgave at undersøge Muligheden for Anlægget af en Bane tværs igennem den Klippeegn, som

støder umiddelbart op til Godset Langenhof. Kommissionens Leder er den ansete Ingeniør, Dr. Henrik Storm.

Gretes gamle Lærer, Hr. Gerhard Wenzel, der er bleven boende paa Langenhof, hvor han underviser en Del af Godsets Børn, og som selv i sin Ungdom har beskæftiget sig med Geologi og Landmaaling, opsøger Kommissionen,

I Ingeniørens Bjerghytte.

og da han fortæller Grete og nogle af hendes Veninder, der er paa Besøg paa Nabogodset, om det interessante Bekendtskab, spaserer de alle op i Bjergene til Kommissionens Arbejdssted. Grete bliver med sit unge, let bevægede Sind straks optaget af Dr. Henrik Storm, ligesom han indtages af hendes 17-aarige Ungdom. Hun beder ham og hans Venner tilbringe Aftenen paa Langenhof.

Her er det nu Henrik og Annemarie første Gang træffer hinanden. De bliver begge uvilkaarlig staaende et Øjeblik og ser paa hinanden, som grebne af en fælles Bevægelse. Og Henrik Storm glemmer med det samme Gretes Ungdom for det Indtryk, Annemarie gør paa ham.

I de kommende Dage er Dr. Storm beskæftiget med sit

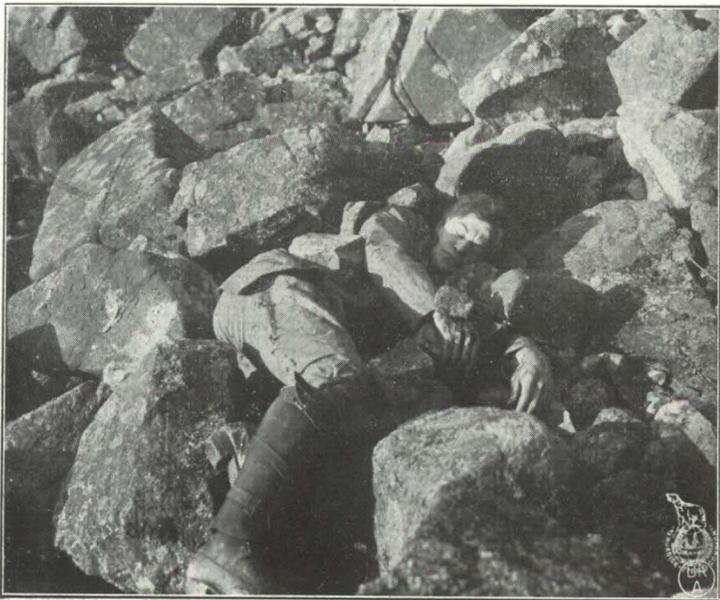

Afgørelsens Stund.

Arbejde. Det er hans Ærgerrighed at tvinge Bjergbanen igennem, men han kommer til at erfare, at han har med en mægtig Modstander at gøre. Gang paa Gang kuldaster Naturen hans Planer og Beregninger. Ofte maa han bygge Projektet op paa helt nyt Grundlag. Hver Gang knytter han Hænderne i Raseri:

— Det skal lykkes!

Grete har imidlertid ikke kunnet undgaa at se Forholdet mellem Moderen og Henrik Storm udvikles Dag for Dag. Hun bliver vred og forbitret og skinsyg paa sin Moder. Dette gaar Annemarie nær til Hjerter, samtidig med at hun paa sin Side, og uden at ville tilstaa det for sig selv, er bange for, at Gretes Ungdom altfor stærkt skal fængsle

Ingeniørens Endeligt.

Henrik. Hun benytter derfor en tilfældig Anledning til at tage den Bestemmelse, at hun og Grete skal foretage en Rejse sammen til Hovedstaden. Maaske vil det være bedst baade for hende selv og for Grete, om de begge kunde glemme Henrik Storm, ræsonnerer hun.

Men efter nogle Dages Forløb opsøger Henrik Annemarie i Hovedstaden. Han kan ikke undvære hende

længere, han maa have en Afgørelse paa sit Forhold til hende.

— Hvorfor flygtede du for mig? spørger han. Hun forsøger at lede Samtalen hen paa Grete, men han viger af. Det er for hendes, for Annemaries Skyld, han er kommen, det er hende, hende alene, han elsker. Og han overvælder

Forbi! forbi!

hende med sin voldsomme og lidenskabelige Forelskelse, indtil Annemarie for sin egen Lykke og sit eget stærke Hjerter glemmer baade Grete og sin Angst for at gøre hendes Ungdom Fortræd med sin Kærlighed. Hun véd nu kun, at hun elsker Henrik, og hun siger ham det.

I sin stormende Lykke udvikler Henrik saa for hende en Plan, som han straks vil sætte i Værk. Han vil ansøge

om nogle Maaneders Orlov, saa vil de rejse sammen og være alene sammen i disse Maaneder. Han vil med det samme opsøge Ministeren.

Medens han er borte, kommer Grete hjem. Paa Bordet finder hun Dr. Storms Visitkort. Minderne om hendes Forlovelse i den Mand, som saa pludselig greb ind i hendes

Gretes Forlovede.

Ensomhed paa Langenhof, strømmer ind paa hende. Det bryder sammen inde i hende:

— Jeg elsker ham jo saa højt, Moder! udbryder hun.

Forfærdet gør Moderen op med sig selv. Under disse Forhold er det hende umuligt at søge Lykken for sig selv. Hun kan ikke tage Lykken fra sit Barn. Da Henrik Storm sejsikker vender tilbage med Orlovstilladelse, viser Annemarie ham bort.

Tilintetgjort vender han tilbage til sit Arbejde i Bjergene. Her modtager han et Brev fra Annemarie, der tager ethvert Haab fra ham, og saa styrter han sig hovedkulds og med al sin Energi over sit Arbejde. Dag og Nat brænder der Lys i den Hytte, hvor han har indrettet sin Tegnestue. Det rygtes, at han i Anledning af nogle vigtige Observationer

Tunge Tanker.

personlig vil foretage en farefuld Bestigning af en Klippe-tinde. Dette Rygte erfarer Annemarie v. Haller. Medens hun lader Datteren rejse videre til et Badested, tager hun selv hjem til Langenhof. Hun kommer tidsnok til at høre den forfærdelige Meddelelse:

— Dr. Storm er styrtet ned!

Og da hun er paa Vej ud til Bjergene, passerer Toget

af Ingeniører og Arbejdere, som bærer deres Førers Lig forbi hende.

Efter selv at have besindet sig efter Ulykken foretager hun den tunge Rejse til Badestedet for personlig at overbringe Grete det frygtelige Budskab. Da hun træder ind i Badehotellets Vestibule, stormer Dalteren hende i Møde i Spidsen for et lystigt Selskab. Glad trækker hun en ung Mand frem ved Haanden, og henrykt siger hun til Moderen?

— Maa jeg præsentere dig for min Forlovede?
Moderens Offer er bragt til ingen Nytte.

Nordisk
Films.

NORDISK FILMS COMPANY

25 GECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.C. LTD.

Telephone—City 172.

Telegrams—Norfilcom, Westrand London.

A MOTHER'S SACRIFICE.

A Powerful Emotional Drama.

Released December 1st

Length 2896 feet.

For full synopsis, see following page.

A Mother's Sacrifice.

A POWERFUL EMOTIONAL DRAMA.

THE third of the "Betty Nansen" series completely eclipses both its predecessors in emotional power, although they were admitted on all hands to convince intensely with their humanising characteristics. A story of engaging freshness is worked out with candour, and the acting and the setting is distinctly reflective of "Nordisk" ideals, which means that second place is held to none. Miss Betty Nansen is superb, the quiet intensity of her performance as the mother who makes the vain sacrifice being as fine as anything seen in the silent drama.

The mother is Lady Mary Hall, a widow of pronounced physical charms, who resides in a stately home on a picturesque estate known as "Langhurst." She has one daughter, Ethel, a pleasure-loving, but somewhat wilful creature, whose selfishness will brook no intervention, her temperament being in marked contrast to that of her tutor, Gerhardt Wenzel, who is all patience and devotion.

The crisis in Lady Mary's life begins to develop when she meets John Storm, the superintendent of the engineers engaged in surveying the district adjacent to Langhurst for the extension of the railway through the mountains. Wenzel, Ethel's tutor, had first made his acquaintance and it is through him that Ethel is brought into contact with the strong, handsome young engineer and her impressionable heart, naturally, is soon beating at a furious rate at his courtly attentions. She visits the mountain passes that are being surveyed in company with a bevy of her young friends, and finding it is impossible to proceed further with work, John Storm and his companions, not unwillingly it must be confessed, accept the invitation Ethel offers them to adjourn to Langhurst.

Lady Mary has been out on an errand of charity to an aged peasant woman and when she returns she finds the house in a turmoil of high spirits. Introductions are soon effected, and when she comes face to face with John Storm she is somewhat embarrassed, for she seems to divine an affinity. He, too, is obviously enamoured with the charming young widow, and soon has her interested in his projects. Ethel is chagrined at the apparent neglect of her by Storm, and her peevish disposition is clearly shown when Storm is monopolised by Lady Mary during a tour through the district to view some fine spectacular vistas from the top of the mountains. On returning to Langhurst, Storm asks Lady Mary for the bunch of flowers she is wearing, and receiving them, hurries off in high spirits. When Ethel learns of his unaccountably sudden departure from the house, she makes a show of petulance that her mother cannot understand.

Lady Mary, having placed the hospitality of Langhurst at the disposal of the railway surveyors, makes this an excuse to decline an invitation to visit her aunt in town prior to a stay at the seaside. She writes a letter to this effect and leaves it on her bureau. Meantime, the intimacy between herself and John Storm has ripened, her permission for him to use her estate for surveying purposes giving them many opportunities for meeting. Wenzel is dismayed by the preference shown by Storm for Lady Mary's company, for he is discerning enough to see that his pupil has fallen in love with the engineer, a fact of which both the latter and Lady Mary are ignorant. At a dinner party this apprehension on the part of Wenzel is intensified, till later on in the evening he finds that Ethel has succeeded in attaching Storm to herself. But his elation is Lady Mary's discomfiture. She is so wrapped up in John Storm that the sight of his attentions to her daughter fires her jealousy. She sends for the letter she had written declining the invitation of her aunt, tears it into pieces and dispatches a message that she will be leaving Langhurst the next day.

Lady Mary hides her heavy heart, but Ethel's peevishness turns to moping—each, unknown to the other, desiring to return home. Ethel is weaned from her low spirits by a bribe of new millinery, and while she is engaged on a shopping expedition

with her aunt, Lady Mary sits down to dismal reflections. She is alone when John Storm is announced, and she is instantly in a fever of excitement. He reproaches her for leaving him, and for her want of faith in him when she explains the reason. She makes no reserve about reciprocating the love that he professes, and expresses her willingness to make a tour abroad with him during the two months leave of absence he has secured from his arduous duties. He has scarcely left the woman who has promised to be his wife, when her daughter returns. She is in the merry mood of a coquette with her new possessions till—she sees John Storm's visiting card. She looks at it, asks if John Storm has enquired for her, and receiving only a stammering reply in the negative—she seems intuitively to understand that she is sought to him. Her mother is smiling in her own happiness, but she . . . she tears the card into pieces and with a sob bursts into her own room. Her mother follows her, still not comprehending the truth, but her daughter's heartbroken confession between her tears that she is in love with John Storm at last pierces the mother's understanding and brings her down from her heaven of happiness to a dismal world of despair.

When John Storm calls at the house the next day his reception is distant and frigid. He is informed that Ethel is ill, but he cannot attribute the change in Lady Mary's disposition towards him solely to this account, and receiving no further explanation he takes his summary departure in ill-humour.

He returns to Langhurst intent on hurriedly concluding his mission there, and the next day receives a letter, conveyed by Wenzel, to the effect that Lady Mary has changed her mind and cannot go with him as she has promised; she cannot leave Ethel. Storm's submission to the inevitable is so despairing that it induces Wenzel to wire to Lady Mary that he thinks it best if she were to return home. She makes excuses to her aunt and to Ethel, who proceed to the seaside, while Lady Mary hurries back to Langhurst. Wenzel explains his fears that some tragedy impends on account of Storm's foolhardy recklessness since his receipt of Lady Mary's letter. The tragedy comes sooner than expected; before Lady Mary can take any preventive measures to safeguard the life of the man she loves, she learns of his fatal fall from the ridge of a high mountain. She controls her emotions in a brave way as she takes her last look on his mangled body as it is carried away, for she knows that her heart is borne along to the mortuary at the same time.

A few days later she has joined Ethel and her aunt at the seaside, and the terrific tragedy of her sacrifice for her daughter is soon brought home to her. She is seated disconsolately reflecting on what might have been when her thoughts are rudely shattered by Ethel's arrival with a boisterous escort of boys and girls, and Ethel drags one of the former forward and introduces him to her mother as her fiance. Lady Mary's heart almost stands still, but she masks her feelings momentarily to stammer empty congratulations, but when she is left alone she sinks into a chair, a prey to bitter thoughts, as she views the vista of dead, loveless years stretched out before her.

Released Dec. 1

Length 2896 ft.

Price 4d. per foot plus toning.

A Good Idea.

A HEN-PECKED HUSBAND REGAINS HIS FREEDOM

"A GOOD IDEA" is the title of a diverting comic, based on a good idea. A hen-pecked husband, finding no means available by which to throw off the irritating yoke of his wife and his mother-in-law, conceives a scheme whereby he can so compromise his wife that divorce must inevitably accrue. He succeeds by roundabout but sure methods, and his joy is great when he sees his wife submitting to the embraces of the man he has singled out as his victim, but it is greater still when, after the lapse of four years, he finds that whereas he has regained his freedom, the erstwhile happy bachelor is chafing under marital harness.

Released Dec. 1.

Length 1056 ft.

Price 4d. per foot plus toning.

M o d e r n .

Af Axel Garde.

Personer:

Annemarie v. Haller, Godsejerinde til Langenhof.
Grete, hendes Datter.
Frieda v. Haller, Geheimeraadinde, hendes Tante.
Gerhard Wengel, Huslærer paa Langenhof.
Henrik Storm, Dr. phil. Ingeniør.
Kammerherre Bjelke.

Fru Annemarie Haller og hendes 17aarige Datter Grete lever ensomt og stille, og i Ensomheden nært knyttede til hinanden, paa den afsides liggende Ejendom, Langenhof Gods. Det vækker derfor stor Interesse paa Godset, og navnlig hos den unge Frøken Grete, da det rygtes, at en af Regjeringen udsendt Jernbanekommission er ankommen til Egnen. Det lokale Blad oplyser, at Kommissionen har til Opgave at undersøge Muligheden for Anlægget af en Bane tværs igennem den Klippeegn, som støder umiddelbart op til GodsetLangenhof. Kommissionens Leder er den ansete Ingeniør, Dr. Henrik Storm.

Gretes gamle Lærer, Hr. Gerhard Wenzel, der er bleven boende paa Langenhof, hvor han underviser en Del af Godsets Børn, og som selv i sin Ungdom har beskæftiget sig med Geologi og Landmaaling, opsøger Kommissionen, og da han fortæller Grete og nogle af hendes Veninder der er paa Besøg paa Nabogodset, om det interessante Bekendtskab, spaserer de alle sammen op i Bjergene til Kommissionens Arbejdssted. Grete bliver med sit unge, let bevægede Sind straks optaget af Dr. Henrik Storm ligesom han indtages af hendes 17 aarige Ungdom. Hun leder ham og hans Venner tilbringe Aftenen paa Langenhof.

Her er det nu, Henrik og Annemarie første Gang træffer hinanden. De bliver begge uvilkaarlig staaende et Øjeblik og ser paa hinanden, som grebne af en fælles Bevægelse. Og Henrik Storm glemmer med det samme Gretes Ungdom for det Indtryk Annemarie

gør paa ham.

I de kommende Dage er Dr. Storm beskæftiget med sit Arbejde. Det er hans Ærgerrighed at tvinge Bjergbanen igennem, men han kommer til at erfare, at han har med en mægtig Modstander at gøre. Gang paa Gang kuldkaster Naturen hans Planer og Beregninger. Ofte maa han bygge Projektet op paa helt nyt Grundlag. Hver Gang knytter han Hænderne i Raseri:

- Det skal lykkes!

Grete har imidlertid ikke kunnet undgaa at se Forholdet mellem Moderen og Henrik Storm udvikles Dag for Dag. Hun bliver vred og forbitret og skinsyg paa sin Moder. Dette gaar Annemarie nær til Hjerter, samtidig med at hun paa sin Side, og uden at vilde tilstaa^{det} for sig selv, er bange for at Gretes Ungdom altfor stærkt skal fængsle Henrik. Hun benytter derfor en tilfældig Anledning til at tage den Bestemmelse, at hun og Grete skal foretage en Rejse sammen til Hovedstaden. Maaske vil det være bedst baade for hende selv og for Grete, om De begge kunde glemme Henrik Storm, ræsonnerer hun.

Men efter nogle Dages Forløb opsøger Henrik Annemarie i Hovedstaden. Han kan ikke undvære hende længere, han maa have en Afgørelse paa sit Forhold til hende.

-Hvorfor flygtede du for mig? spørger han. Hun forsøger at lede Samtalen hen paa Grete, men han viger af. Det er for hendes, for Annemaries Skyld, han er kommen, det er hende, hende alene, han elsker. Og han overvælder hende med sin voldsomme og lidenskabelige Forelskelse, indtil Annemarie for sin egen Lykke og sit eget stærke Hjerter glemmer baade Grete og sin Angst for at gøre hendes Ungdom Fortrød med sin Kærlighed. Hun ved nu kun, at hun elsker Henrik og hun siger ham det.

I sin stormende Lykke udvikler Henrik saa for hende en Plan, som han straks vil sætte i Værk. Han vil ansøge om nogle Maaneders Orlov, saa vil de rejse sammen og være alene sammen i disse Maaneder. Han vil med det samme opsøge Ministeren.

Medens han er borte, kommer Grete hjem. Paa Bordet finder hun Dr. Storms Visitkort. Minderne om hendes Forølskelse i den Mand, som saa pludselig greb ind i hendes Ensomhed paa Langenhof, strømmer ind paa hende. Det bryder sammen inde i hende:

-Jeg elsker ham jo saa højt, Moder! udbryder hun!

Forfærdet gør Moderen op med sig selv. Under disse Forhold er det hende umuligt at søge Lykken for sig selv. Hun kan ikke tage Lykken fra sit Barn. Da Henrik Storm sejrsvikter vender tilbage med Orlovstilladelse, viser Annemarie ham bort.

Tilintetgjort vender han tilbage til sit Arbejde i Bjærgene. Her modtager han et Brev fra Annemarie, der tager ethvert Haab fra ham. Og saa styrter han sig hovedkulds og med al sin Energi over sit Arbejde. Dag og Nat brander der Lys i den Hytte, hvor han har indrettet sin Tegnestue. Det rygtes, at han i Anledning af nogle vigtige Observationer personlig vil foretage en farefuld Bestigning af en Klippetinde. Dette Rygte erfarer Annemarie v. Haller. Medens hun lader Datteren rejse videre til et Bade- sted, tager hun selv hjem til Langenhof. Hun kommer tidsnok til at høre den forfærdelige Meddelelse:

- Dr. Storm er styrtet ned!

Og da hun er paa Vej ud til Bjærgene, passerer Tolet af Ingeniører og Arbejdere, som bærer deres Førers Lig, forbi hende.

Efter selv at have besindet sig efter Ulykken foretager hun den tunge Rejse til Badestedet for personlig at overbringe Grete det frygtelige Budskab. Da hun træder ind i Badehotellets Vesti-

L A M E R E .

Par Axel Garde.

Personnages:

Mme Marie- Anne de Halley, propriétaire de Longueval.
Marguerite, sa fille
La baronne Sonia de Halley, sa tante
Gérard Guislain, précepteur au château de Longueval
Henri Langis, Dr. en philosophie, ingénieur
Le baron de Fourville.

La châtelaine Anne-Marie de Halley et sa fille, la jeune Marguerite agée de 17 ans, mènent dans la propriété de Longueval une vie calme et isolée. En conséquence cela doit éveiller en elles le plus grand intérêt, quand le bruit se répand qu'une commission de chemin de fer, envoyée par le gouvernement, est arrivée dans la contrée. Les journaux locaux racontent que la commission a pour but de rechercher les possibilités d'établir une ligne qui traversera la contrée rocheuse qui touche à la propriété Longueval. La commission est placée sous la direction de l'ingénieur connu, Monsieur Henri Langis.

En tête de quelques amis, aussitôt qu'elle apprend la nouvelle, Marguerite grimpe dans la montagne pour saluer les membres de la commission. Marguerite rencontre Henri Langis, et son esprit facile à captiver, qui, dans son existence étroitement murée, cherche de nouvelles distractions, devient immédiatement épris de l'extérieur vigoureux et viril d'Henri Langis. Elle le prie, ainsi que les autres membres de la commission de l'accompagner à Longueval.

Henri Langis est présenté à Anne-Marie de Halley, il devient épris d'elle, et bientôt il n'a aucun doute sur la nature des sentiments qu'il éprouve. Et un profond regard, plus éloquent que la parole, lui montre que ce sentiment est réciproque.

Les jours suivants l'ingénieur commence son combat contre les forces de la nature. Son ambition est de percer la

montagne, mais il apprend vite, qu'il a à faire à un adversaire puissant. Continuellement la nature déränge ses plans et ses calculs, qu'il lui faut continuellement refaire sur une nouvelle base. Il veut réussir.

Pendant Marguerite n'a pas pu éviter de découvrir le rapport entre sa mère et Henri, et de le voir se développer chaque jour. Une étincelle de jalousie éclat en elle. En même temps la mère craint que Marguerite par le pouvoir de sa fraîche jeunesse attire Henri à soi, et elle profite d'un hasard pour se décider à faire avec Marguerite un voyage à la ville. Peut être cela sera-t-il mieux pour elle et pour Marguerite, et arriveront-elles alors à l'oublier toutes deux, pense-t-elle. Mais après quelques jours Henri Langis vient retrouver Anne Marie à la ville. Il ne peut pas se passer d'elle plus longtemps. Il lui faut une solution de ses rapports avec elle. - Pourquoi me fuyez-vous demande-t-il. Elle cherche à tourner la question en dirigeant la conversation sur Marguerite, mais c'est à Anne Marie qu'il est venu, pour demander en mariage. Elle considère tout une fois encore. Aussi il n'est pas amoureux de Marguerite, mais Marguerite! Si seulement son amour pour l'ingénieur n'est pas autre chose qu'un flirt? Pourquoi elle, Anne-Marie, n'aurait-elle pas la permission de tendre la main au bonheur? Elle a donc un coeur et des sentiments. Anne-Marie accepte donc la demande d'Henri. Ivre de joie il lui développe un plan qu'il veut mettre de suite à exécution: il va demander quelques jours de congé, et il profitera de ce temps pour partir avec elle, et jouir de leur grande joie. Il court au ministère. pendant son absence Marguerite rentre. Sur la table elle trouve la carte de visite de l'ingénieure. Le souvenir de son amour pour lui se réveille tout à coup en elle. Elle est accablée. Tout se brise en elle. - Je l'aime! s'écrie-t-elle. Ef-

Effrayée la mère croit maintenant comprendre son devoir. Dans ces conditions elle doit se résigner. Elle n'a pas le droit de dérober le bonheur de son enfant. Quand Henri revient avec sa permission, elle le renvoie. Anéanti il retourne à son travail dans la montagne. Là il reçoit une lettre d'Anne-Marie. Les explications qu'elle lui donne ne le satisfont pas. Pour noyer son désespoir il se plonge dans le travail. Nuit et jour la lumière brille dans la hutte où il demeure. A cause de quelques observations importantes qu'il doit faire, il veut personnellement entreprendre une périlleuse ascension d'un des sommets de la montagne. Anne-Marie l'apprend. Tandis qu'elle envoie sa fille dans une ville d'eau, elle part elle-même pour Longueval. Elle arrive juste pour apprendre cette terrible nouvelle: L'ingénieur est tombé! et pendant qu'elle se rend à la montagne passe le convoi d'ingénieurs et d'ouvriers qui transportent le corps de leur chef.

Après être revenue à elle-même, elle se rend à la ville d'eau, où se trouve sa fille, pour lui porter personnellement le terrible message. Lorsqu'elle pénètre dans le vestibule de l'hôtel des bains, sa fille en sort, en tête d'une joyeuse société. Heureuse elle tire un jeune homme par la main, et le présente à sa mère en lui disant: - Voici mon fiancé!

Le sacrifice de la mère n'a servi à rien!

- - - - o o o o o o - - - -

---000000---

Le sacrifice de la mère n'a servi à rien!

Présente à sa mère en lui disant: - Voici mon fiancé!

A/s **NORDISK FILMS CO.**
COPENHAGUE
 BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.
 VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.
 BARCELONE. SOFIA

société. Hélas elle tire un jeune homme par la main, et le
 regard de ses yeux, sa fille en sort, en tête d'une joyeuse
 Le terrible message. Lorsqu'elle pénètre dans la vestibule de
 d'os et de la fille, pour lui porter personnellement
 chez sa mère revenue à elle-même, elle se rend à la ville
 d'innocence et de courtoisie qui lui a été donnée de leur
 temps. Elle se rend à la ville, elle se rend à la ville
 Juste à l'heure de cette terrible nouvelle, l'ingénieur est
 allé d'un coup elle-même pour Longueval. Elle arrive
 Anne-Marie, s'approchant. Tandis qu'elle envoie sa fille dans une
 chambre elle-même s'occupe de la toilette de la montagnole.

dans la suite of il demeurra. A cause de quelques observations
 On n'a se plonge dans le travail. Nuit et jour la lumière brille
 ce sont du, et le lui donne ne se satisfont pas. Pour avoir son à
 dans la montagne. Là il reçoit une lettre d'Anne-Marie. Les expli-
 cations, elle le renvoie. Anéanti il retourne à son travail
 déplorer le bonheur de son enfant. Quand Henri revient avec sa
 ces conditions elle doit se résigner. Elle n'a pas le droit de
 Etendue la mère croit maintenant comprendre son devoir. Dans

M o d e r n .

Af Axel Garde.

Personer:

Annemarie v. Haller, Godsejerinde til Langenhof
Grete, hendes Datter
Frieda v. Haller, Gehejmeraadinde, hendes Tante
Gerhard Wenzel, Huslærer paa Langenhof
Henrik Storm, Dr. phil. Ingeniør
Kammerherre Bjelke

Godsejerinde Annemarie v. Haller til Langenhof og Datteren, den 17-aarige Grete, fører paa den afsides liggende Ejendom en stille, livsfjern Tilværelse. Bud fra den store, pulserende Verden naar kun ud til dem pr. Post og gennem de lokale Avisers knappe Beretninger. Det maa derfor vække den allerhøjeste Interesse, da det rygtes, at en af Regeringen udse ndt Jernbanekommission er ankommen til Egnen. Den lokale Nyhedsbringer oplyser, at Kommissionen har til Opgave at undersøge Muligheden for Anlægget af en Bane tværs igennem den Klippeegn, som støder umiddelbart op til Godset Langenhof. Kommissionens Leder er den ansete Ingeniør Dr. Storm.

I Spidsen for en Skare Veninder drager Grete, saasnart hun har erfaret Nyheden, op i Bjergene for at hilse paa Kommissionen. Grete træffer Henrik Storm, og hendes 17-aarige, letfængelige Sind, som i hendes snevert afstukne Tilværelse uvilkaarligt søger mod nye Adspredelser, bliver øjeblikkelig indtager i Henrik Storms mandige og kraftfulde Fremtoning. Hun beder ham og de øvrige Medlemmer af Kommissionen om at følge med til Langenhof. Henrik Storm bliver præsenteret for Annemarie von Haller. Hendes modne, sunde Kvindelighed betager ham, saa at han efter faa Minutters Samvær intet Øjeblik er i Tvivl om Arten af de Følelser,

L. Garde
13/11

han nærer for hende. Og dybe Blikke, som taler mere end mange Ord, forsikrer ham om, at Følelserne er gensidige.

I de kommende Dage indleder Dr. Storm sin Kamp mod Naturmagterne. Hans Ergerrighed er at tvinge Bjergbanen igennem, men han faar at erfare, at han har med en mægtig Modstander at gøre. Gang paa Gang kuldkaster Naturen hans Planer og Beregninger. Ofte maa han bygge Projektet op paa helt nyt Grundlag. Hver Gang knytter han Hænderne i Raseri.

- Det skal lykkes!

Grete har imidlertid ikke kunnet undgaa at se Forholdet mellem Moderen og Henrik Storm udvikles for hver Dag. En Gnist af Jalousi er vakt til Live hos hende. Samtidig opstaar hos Moderen en Frygt for, at Grete med sin friske Ungdom skal formaa at drage Storm til sig, og hun benytter en tilfældig Anledning til at tage den Bestemmelse, at hun og Grete skal foretage en Rejse sammen til Hovedstaden. Maaske vil det være bedst for hende selv og for Grete, om de begge kunde glemme Henrik Storm, ræsonnerer hun

Men efter nogle Dages Forløb opsøger Henrik Storm Annemarie v. Haller i Hovedstaden. Han kan ikke undvære hende længere, han maa have en Afgørelse paa sit Forhold til hende.

- Hvorfor flygtede De fra mig? spørger han. Hun forsøger at lede Samtalen hen paa Grete, men han viger af. Det er hende, Annemarie v. Haller, han er kommen for at fri til. Hun overvejer alt en Gang endnu. Han er altsaa ikke forelsket i Grete, og Grete ...? Mon hendes Forelskelse i Dr. Storm er andet og mere end en tilfældig Sommeradspredelse? Hvorfor skulde hun, Annemarie v. Haller, da ikke have Lov til at række Lykken Haanden? Hun krænker jo ingens Rettigheder derved, og hun er da selv et Menneske med Hjærte og Følelser.

.Annemarie v. Haller svarer ja til Henrik Storms Frieri. Lykkeberuset udvikler han for hende en Plan, som han straks vil sætte i Værk. Han vil ansøge om nogen Tids Orlov, og de vil benytte Tiden til at rejse bort sammen og nyde deres stærke Glæde. Med det samme vil han ike hen til Ministeren.

Medens han er borte kommer Grete hjem. Paa Bordet finder hun Dr. Storms Visitkort. Minderne om hendes Forelskelse i Manden, som pludselig dukkede op for hende i hendes Ensomhed paa Langenhof, strømmer ind paa hende. Hun overvældes. Det bryder sammen inde i hende.

- Jeg elsker ham jo! udbryder hun.

Forfærdet gør Moderen op med sig selv. Under disse Forhold indser hun, at det er hendes Pligt at resignere. Hun har ikke Lov til at stjæle sit Barns Lykke. Da Henrik Storm sejrssikker vender tilbage med Orlovstilladelsen, viser Annemarie v. Haller ham bort.

Tilintetgjort vender han tilbage til sit Arbejde i Bjergene. Her modtager han et Brev fra Annemarie v. Haller. Forklaringen, hun giver, tilfredsstiller ham ikke.. For at drukne sin Sorg, styrter han sig hovedkulds ud i Arbejdet. Dag og Nat brænder der Lys i den Hytte, hvor han har indrettet sin Tegneste. Som rastløs tumler han med sit mægtige Projekt. Det rygtes, at han i Anledning af nogle vigtige Observationer, personlig vil foretage en farefuld Bestigning af en af Klippetinderne. Dette Rygte erfarer Annemarie v. Haller. Medens hun lader Datteren rejse videre til et Badested, tag er hun selv hjem til Langenhof. Hun kommer tidnok til at høre den forfærdelige Meddelelse:

- Dr. Storm er styrtet ned!

Og da hun er paa Vej ud til Bjergene, passerer Toget af Ingeniører og Arbejdere, som bærer deres Førers Liv, forbi hende.

● Efter selv at have besindet sig efter Ulykken foretager hun den tunge Rejse til Badestedet for personlig at overbringe Grete det frygtelige Budskab. Da hun træder ind i Badehotellets Vestibule, stormer Datteren hende i Møde i Spidsen for et lystigt Selskab. Glad trækker hun en ung Mand frem ved Haanden, og henrykt siger hun til Moderen:

- Maa jeg præsentere dig for min Forlovede?

Moderens Offer er bragt til ingen Nytte.

